

linger mellem Venstre og det konservative Folkeparti, et Udtryk for det Forlig, man er naaet til efter besværlige og i alt Fald langvarige Forhandlinger. Det er meget længe siden, vistnok i Januar Maaned — det var, saa vidt jeg husker, da vi rejste Spørgsmaalet om, hvad man vilde gøre overfor de arbejdsløse —, at det blev sagt fra Ministerbænken: Jeres Tale om Importregulering maa I holde inde med; hvad der kan sættes i Stedet, tager vi nu under Overvejelse og Forhandling. Nu staar vi snart ved Udløbet af Gyldigheden af Loven om Importregulering, og endelig en Uge forinden naar man altsaa til første Behandling af det Resultat, som Forligsmæglerne er naaet til. Jeg kan meget vel forstaa, naar Venstres Ordfører (Hedegaard) for et Øjeblik siden sagde, at et Lovforslag som dette anbefalede han hverken med Glæde eller Begejstring. Det skulde ogsaa være højst mærkeligt, om han var i Stand til at lægge Glæde og Begejstring i Anbefalingen af et saadant Lovforslag, saa fjernt fra Venstres Fortid kan Venstres Ordfører naturligvis heller ikke være. Men selv om det var uden Glæde og Begejstring, anbefalede Venstres Ordfører alligevel Lovforslaget, og det er ogsaa ganske naturligt, naar det nu en Gang er blevet Resultatet af Forhandlinger, der i og for sig ogsaa er naturlige. Naar to Partier skal regere sammen, og naar de i den Grad bider sig fast i Sæderne, hvorpaa de sidder, saa maa de naa til et Forlig, hvad enten det Resultat, de sluttelig kommer til, bliver godt eller slet.

Ved det foreliggende Lovforslag ofrer Venstre sine Frihandelsteorier, og det konservative Folkeparti ofrer Industrien, først og fremmest Skotøjsindustrien, men de opnaar jo det væsentlige, at begge Partier har bevaret Magten, udøvet af det Ministerium, som ingen, hverken i Venstre eller Højre, for Alvor forsvarer. Nu har Venstre officielt opgivet at tilendebringe Forhandlingen om Toldloven, det er nu fastslaaet, at man anser dette for umuligt. Venstre maa jo vide, hvad der i den Henseende er muligt eller umuligt, men da de altsaa ikke kan gennemføre en ny Toldlov, kommer de med et Stykke Toldlov her under Navn af Kriseværn, og dette Stykke Toldlov vil om nogle Dage blive efterfulgt af det næste Stykke, den saakaldte Luksustold. Dette Lovforslag er derfor, hvorledes man nu end camouflerer det, Finansministerens foreløbige Toldlov. Jeg forstod nok, da Fremsettelsen fandt Sted forleden, at man bærer sig ad ligesom i Krigens Tid, da Krigsskibene hængte malede Lærreder udenpaa Skroget

for at camouflere sig som Handelsskibe. Saaledes er det ogsaa her, man hænger sociale Draperier ned over dette Stykke Toldlov. Men lad os her holde os til det, det er, det er en Toldlov, en Toldforhøjelse, det er Finansministeren, der er den virkelige Fader til dette Lovforslag, om end ikke den legitime, for det er Forligsmæglerne; han er i alt Fald den, der politisk har Ansvaret for dette Lovforslag.

§ 1 i Lovforslaget er et fuldkomment Stykke Toldlov, som jeg sagde, og det er det, der for det konservative Folkeparti er Hovedpunktet; thi det er nemlig den Del af Lovforslaget, hvori Venstre opgiver Frihandelen og gør det saa eftertrykkeligt, som vel ikke ret mange havde ventet; en kraftigere Toldbeskyttelse end den, de Konservative her faar, har de vel neppe nogen Sinde kunnet vente at faa. For at vinde dette Resultat, som dog kun bliver et teoretisk Resultat, til Dels i alt Fald, for at vinde Venstres Frafald og Venstres Afvæbning i Agitationen mod det konservative Folkeparti, har man til Gengæld givet Venstre Lovforslagets §§ 3 og 4, som man ved ikke kan gennemføres, og hvoraf følger, at i alt Fald Skotøjsindustrien fuldkommen priggives til Ødelæggelse. Det Offer bringer det konservative Folkeparti for at faa Venstre afvæbnet i Agitationen, for at faa Venstre til at give Afkald paa sin teoretiske Opfattelse af Begreberne Frihandel og Beskyttelse.

Men bortset fra, at Lovforslaget er praktisk umuligt, er det jo ikke et Lovforslag, der mangler Interesse, tværtimod, det er et særdeles interessant Lovforslag. Det har principiel Betydning. Det er, som allerede sagt, Venstres Brud med Frihandelsdoktrinen. Efter at have drevet den mest demagogiske Frihandelsagitation i flere Aar, efter at have beskyldt os og andre for at ville Toldbeskyttelse møder Venstre nu i Bestræbelserne for at bevare Magten med et Stykke Toldlov med nogle Satser, som vel er de højeste, vi hidtil er blevet præsenteret for her i Landet. For nogen Tid siden, da jeg saa nogenlunde vidste, hvad Forliget vilde komme til at indeholde paa disse Punkter, gjorde jeg en Bemærkning derom, og det ærede Medlem Hr. Westergaard, der var Ordfører i Spørgsmaalet om Importregulering, sagde saa, at denne Tale om de høje Toldsatser hørte hjemme i Fantasiens Verden. Nu hører den vel ikke længere hjemme i Fantasiens Verden, nu er det jo Virkelighed, nu staar det her i Lovforslag Nr. 90. Lovforslaget i sig selv er jo efter mit Partis Mening ikke af nogen større